

การปล้นไม้พะยุง

ประเทศไทยกับการเสนอไม้พะยุงขึ้นบัญชีไซเตส

บทคัดย่อสำหรับผู้บริหาร

การลักลอบตัดไม้พะยุงอย่างผิดกฎหมายด้วยวิธีที่ไม่ยั่งยืน

นับเป็นภัยคุกคามสำคัญของประเทศไทยซึ่งมีสินป่าเหลืออยู่เพียงไม่มากนัก

โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความต้องการเพื่อรีเจเนอเรชันของไม้พะยุง (Hongmu) และไม้เนื้อแดงของประเทศจีนที่มุ่งเป็นประวัติกาวน

เป็นศิวการสำคัญที่ทำให้เกิดการลักลอบตัดไม้พะยุง

ในขณะที่การควบคุมการค้าและการค้าขายไม้พะยุงของประเทศไทย

และระดับภูมิภาคที่ผ่านมายังไร้สัมฤทธิ์ผลเพราะไม่สามารถยับยั้งการค้าขายไม้พะยุงข้ามชาติอย่างผิดกฎหมายได้

ก่อนหน้านี้ประเทศไทยพยายามที่จะปกป้องไม้พะยุงด้วยการขึ้นบัญชี "อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์" หรือ "ไซเตส" ในปี 2551 (2008) แต่ถูกคัดค้านจากประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาว และกัมพูชาที่ยึดกัมพูชาไม่ให้อำนาจการนำเข้าไม้พะยุงเข้าบัญชีดังกล่าว

ผลลัพธ์เป็นโมฆะอย่างรวดเร็วจนในจีนส่งผลโดยตรงต่ออัตราการเพิ่มขึ้นของการค้าและลักลอบค้าไม้พะยุงในไทยประเทศไทย

จึงต้องแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงในการปกป้องไม้พะยุงอย่างเร่งด่วนด้วยการใช้กลไกที่ดีที่สุดที่มีอยู่ทันที

รัฐบาลไทยควรปฏิบัติดังนี้

- ขยับขึ้นบัญชีไม้พะยุงท้องถิ่นในบัญชีหมายเลข 3 (CITES Appendix III) ภายในปี (2555) โดยไม่ให้โควตาส่งออก
- ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขึ้นบัญชีไม้พะยุงสายพันธุ์ที่ถูกลักลอบตัดไม้ในอนุสัญญาหมายเลข 2 ตามมติที่ประชุมภาคีสมาชิก (COP) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ต่อที่ประชุมไรเคสครั้งที่ 16 ซึ่งจะจัดขึ้น ณ กรุงพนมเปญ ในเดือนมีนาคม 2556

การตัดไม้พะยุงผิดกฎหมาย-ภัยคุกคามป่าไม้ไทย

แม้จะมีการห้ามตัดไม้ทั่วประเทศและให้ความคุ้มครองพื้นที่ป่าสงวน แต่ป่าไม้ไทยที่เหลืออยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือและภาคตะวันตก กำลังถูกคุกคามจากการลักลอบตัดไม้ที่เพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิด การขยายการประมงที่มีก็คือธุรกิจการค้าไม้พะยุงข้ามชาติ ซึ่งมีมูลค่าหลาย พันล้านเหรียญสหรัฐซึ่งผู้นับสมบรูณ์รายใหญ่คือสหภาพจีน โดยมีความอ่อนแอ ของกลไกการค้าระหว่างประเทศและการควมสัมพันธ์เป็นแรงหนุนสำคัญ

กลุ่มผู้ค้าไม้พะยุงของไทยได้รับแรงหนุนจากผลกำไรที่สูงมาก ที่ได้จากการเสนอโดย นักธุรกิจข้ามชาติด้วยราคาสูงถึง 8,000 เหรียญสหรัฐต่อก้อนไม้ การทุจริตของข้าราชการช่วยอำนวยความสะดวกให้กับธุรกิจผิดกฎหมายนี้ซึ่งไหล ไบในทุกระดับตั้งแต่ป่าไม้ถึงชายแดนและท่าเรือ ในเดือนกันยายน พ.ศ.2554 เจ้าหน้าที่ตำรวจ 12 นาย ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนในการลักลอบค้าไม้พะยุงจาก ป่าไม้พะยุงของประเทศไทย

การลักลอบนำไม้ออกจากประเทศไทยส่วนใหญ่จะมีความลับซับซ้อน ถึงแม้ว่าบางครั้งจะมีรูปแบบเรียบง่ายปรากฏให้เห็นบ้างก็ตาม ความความอ่อนแอของกรมของไม้พะยุงในอารักขาไทยทำให้กัมพูชาจะถูกลักลอบส่งออก ผ่านชายแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้านเช่น ลาวและกัมพูชา เพื่อจะผ่านไปยังเวียดนามก่อนที่จะส่งไปขาย ณ ตลาดของผู้ใช้หลัก ซึ่งในทางหลักการแล้วก็คือประเทศจีน

การลักลอบส่งออกไม้พะยุงผ่านท่าเรือของไทยที่ปรากฏให้เห็นเช่นกัน โดยเฉพาะท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี หรือการส่งจากจังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นไปตามลำน้ำโขงจุดหมายปลายทางที่ประเทศจีนบรรดาเอกสารปลอมทั้งหลาย จะช่วยบ่งชี้ว่าผู้ลักลอบขนส่ง ซึ่งเดิมไม่ค้าไม้พะยุงที่มีผิดกฎหมาย จะถูกดำเนินผ่านท่าเรือต่างๆ

อย่างไรก็ตามการค้าไม้พะยุงไทยก็มักถูกฉายภาพความรุนแรงให้ปรากฏอยู่เสมอ โดยเจ้าหน้าที่รักษาดินแดนจำเป็นต้องเรือข้ามเรือคองเมซิกูน่ากับแก๊งมอคไม้ ที่มีเงินทุนเยอะ อดตายแต่ปี พ.ศ.2554 ปีเดียว ผู้ลักลอบตัดไม้ชาวกับพูชา เสียชีวิตไปถึง 14 ศพบาดเจ็บอีกนับร้อย หลังจากที่เกิดการปะทะกับทางการไทย

รายงานของ EIA ชี้ให้เห็นว่าการลักลอบตัดและค้าไม้พะยุงของไทยพุ่งสูงขึ้น หลังจากมีความต้องการอย่างรุนแรงของตลาดจีนตั้งแต่ปี 2550 และจากผลต่อเนื่องที่ตามมาหลังจากที่ข้อเสนอของไทยที่ขอให้ไม้พะยุง ขึ้นบัญชีไซเตสที่อื่นในปี 2551 ถูกคัดค้านโดยลาวและกัมพูชา

ในปี 2552 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไยขอ รายงานว่ามีการตรวจยึดไม้พะยุง 1,222 ตันจาก 134 คดี ตามด้วย 2,730 ตัน จาก 223 คดี ในปีถัดมา ขณะที่ปี 2554 ผลการตรวจยึดพุ่งสูงถึง 4,350 ตัน จาก 560 คดี มูลค่ามากกว่า 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

“การลักลอบตัดไม้พะยูนในประเทศไทยและค้าขายข้ามชาติอย่างผิดกฎหมายกันอย่างมากมายนั้นเป็นผลมาจากความต้องการไม้พะยูนอย่างสูงจากตลาดประเทศจีน”

รูปข้างบน : เส้นทางการลักลอบเคลื่อนย้ายไม้พะยูนออกจากประเทศไทย

อุปสงค์จีนผลักดันให้เกิดการลักลอบค้าไม้พะยูนของไทย

ในปี 2554 จำนวนบริษัทที่ค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้แดง หรือ พญู ในประเทศจีนเพิ่มขึ้นถึง 30-40 แห่งเพิ่มขึ้น และผู้ค้าไม้สักชาวจีนจ่ายเงินซื้อไม้พะยูนจากเวียดนามแห่งเดียวมากกว่า 3,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ราคาเฟอร์นิเจอร์ไม้พะยูนแต่ละปีที่สูงขึ้นตั้งแต่ 15-40 เปอร์เซ็นต์ถือว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับตลาดระดับบนของจีน โดยฉันทันมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากที่คาดกันว่ากลุ่มนักลงทุนระดับอภิเษาศาสตร์จีนกำลังจะหันมาลงทุนกับผลิตภัณฑ์ไม้ดังกล่าว

ชุดเฟอร์นิเจอร์ไม้พะยูนคุณภาพดีสามารถทำราคาได้สูงถึงหลักล้านเหรียญสหรัฐฯ เฉลี่ยเดียว ขณะที่ไม้พะยูนไทยซึ่งไม่ผ่านการแปรรูปก็สามารถทำราคาได้ 60,000 เหรียญสหรัฐฯ ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงใต้

การค้ากับดูแลไม้พะยูนของประเทศในภูมิภาค

ไม้พะยูนสายพันธุ์ไทย และพม่า รวมทั้งสายพันธุ์อื่นๆ ได้รับการคุ้มครองอย่างกว้างขวางจากประเทศหลักในภูมิภาคนี้ ทั้งไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม โดยประเทศไทยห้ามทำป่าไม้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 โดยห้ามตัดไม้ในเขตอนุรักษ์ซึ่งอุดมไปด้วยไม้พะยูน และไม้ลำค่าพันธุ์ต่างๆ

ในประเทศลาวคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 17/PM เมื่อปี 2551 ห้ามมิให้มีการทำป่าไม้ Dalbergia ไม้เนื้อแข็ง แก่นสีแดง ควบคุมเดียวกับพะยูน ประเด็นซึ่งพันธุ์ที่ขงอื่น ก่อนที่จะสั่งห้ามด้วยคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 010/PM ในปี 2554 ที่ห้ามการใช้ประโยชน์ การค้า และการส่งออกไม้ที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งรวมถึงไม้พะยูนหรือพะยูน (Dalbergia cochinchinensis) ด้วย

ส่วนประเทศกัมพูชาบัญญัติพันธุ์ไม้ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์อันดับ 1 และ 4 คือ ไม้พะยูนพม่า และพะยูนไทย การตัดไม้ต้นไม้อายุแก่เหล่านี้ถือว่าผิดกฎหมายป่าไม้กัมพูชา พ.ศ.2545 ซึ่งไม้พะยูนสายพันธุ์ไทยก็ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย 35 ของกฎหมายดังกล่าว

ในประเทศเวียดนาม การตัดไม้พะยูนเพื่อการค้าถือว่าเป็นผิดกฎหมาย และในปี2552 กระทรวงป่าไม้ได้ขยายคุ้มครองไปถึงกรณีการปลูกต้นไม้ในระดับบุคคลด้วย

แม้จะมีมาตรการกำกับดูแลในแต่ละประเทศ แต่ลาว เวียดนาม กัมพูชา ยังคงเป็นผู้ส่งออกหลักในฐานะประเทศต้นทาง และทางผ่านของการค้าไม้พะยูนข้ามชาติอย่างผิดกฎหมาย

ไม้พะยูนในประเทศไทย

คำว่า “ต้นพะยูน” ครอบคลุมไปถึงพรรณไม้ที่มีสีส้มหลากหลาย มีความทนทานอย่างยิ่งยวด มีขนาดใหญ่และหายากจำนวน 3 สายพันธุ์ทั่วโลก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสายพันธุ์ Dalbergia

ความคล้ายคลึงกันที่ขาดไปจนยิ่งมละเช่น ไม้พะยูนจึงเป็นไม้ที่มีราคาแพงที่ใช้สำหรับประดับตกแต่งโดยทั่วไปจะใช้ผลิตสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องดนตรี เครื่องประดับ และแผ่นไม้บางสำหรับประติมากรรม (Veneer)

ในประเทศไทยและภูมิภาคเพื่อนบ้านมีโรงแปรรูปไม้จำนวนมาก ซึ่งรวมถึงสายพันธุ์ไทย (Dalbergia cochinchinensis Pierre) และสายพันธุ์พม่า (Dalbergia bariensis Pierre) คือการที่ถูกจัดว่าเป็นไม้ที่ใกล้สูญพันธุ์ หรือกลุ่มเสี่ยงที่จะใกล้สูญพันธุ์ ทำให้ไม้พะยูนเหล่านี้กลายเป็นไม้ที่มีมูลค่าสูง และตกเป็นเป้าหมายหลักของนักล่าสัตว์ป่า

ชื่อสามัญ และชื่อทางวิทยาศาสตร์	การแพร่กระจาย	ชื่อท้องถิ่นหรือชื่อทางการค้า	สถานะในการอนุรักษ์
Thailand Rosewood (or Slam Rosewood) Dalbergia cochinchinensis Pierre	ไทย : พบอยู่ที่ป่าเบญจกิติ และสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ กัมพูชา : พบทั่วประเทศ ลาว : พบในภาคกลางและภาคใต้ เวียดนาม : พบในภาคกลางและภาคใต้	ไทย : ไม้พะยูน กัมพูชา : ไม้พะยูน ลาว : ไม้พะยูน เวียดนาม : ไม้รัก จีน : พ้อฉ่างสี (紅酸枝)	สถานะใกล้สูญของสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN Red-4); ภาคหลวงเวียดนาม “สถานะใกล้สูญพันธุ์ในประเทศกัมพูชา, ปม่าและลาวในประเทศเวียดนาม, การอนุรักษ์สำหรับสัตว์ในประเทศไทย และลาว”
Burmese Rosewood Dalbergia bariensis Pierre	ไทย : พบทั่วประเทศ กัมพูชา : พบทั่วประเทศ ลาว : พบทั่วประเทศ เวียดนาม : พบทั่วประเทศ	ไทย : ไม้สีส้ม กัมพูชา : ไม้สีส้ม ลาว : ไม้สีส้ม เวียดนาม : ไม้สีส้ม ภาษาจีน : บาริสีหวัดสี (巴厘黄檀)	สถานะใกล้สูญของสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN Red-4); ภาคหลวงเวียดนาม

© <https://www.nature.com/scientificreports/2019>

ไชเตส :

ความจำเป็นในการควบคุมการค้า ระหว่างประเทศเพื่อไม้พะยูนในอาเซียน

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species - CITES) คือข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมระดับพหุภาคีภายใต้การสถาปนาชาติที่มีสมาชิกกว่า 170 ประเทศ

บัญชีอนุกรมไชเตส

ไชเตส ดำเนินการผ่านการขึ้นบัญชีสายพันธุ์ต่างๆ ที่ใกล้สูญพันธุ์โดยแบ่งออกเป็น 3 บัญชี ตามระดับของการคุ้มครอง

บัญชีหมายเลข 1 (Appendix I):

เป็นกลุ่มที่ห้ามค้าเด็ดขาดเพราะใกล้จะสูญพันธุ์ ยกเว้นเพื่อการศึกษาระดับวิจัย

บัญชีหมายเลข 2 (Appendix II):

เป็นกลุ่มที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงแต่ยังไม่ใกล้สูญพันธุ์ สามารถค้าได้แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม โดยต้องได้รับการอนุญาตจากประเทศก่อน โดยการขึ้นบัญชีต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันจากชาติภาคี

บัญชีหมายเลข 3 (Appendix III):

เป็นกลุ่มที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงแต่ยังไม่ใกล้สูญพันธุ์ สามารถค้าได้ภายใต้การควบคุม ประเทศภาคีแต่ละแห่งสามารถขึ้นบัญชีภายในของตนเองได้โดยไม่ต้องได้รับการเห็นชอบจากประเทศภาคีอื่นๆ

ถือเป็นภารกิจของประเทศภาคีที่จะต้องห้าม และยึดสินค้านำเข้าที่อยู่นับบัญชีหมายเลข 1 หรือในบัญชีหมายเลข 2 และ 3 ที่มิได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากไชเตส ที่ออกโดยประเทศต้นทาง ซึ่งไชเตสจะออกกฎเกณฑ์ในการค้าระหว่างประเทศเพื่อการระงับรวมทั้งบังคับใช้กลไกต่างๆ ที่ไม่เฉพาะบังคับใช้ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงลำพัง

ตัวอย่างของความสำเร็จในการขึ้นบัญชีพรรณไม้ได้แก่ กระจูดรามิน (Ramin) *Gonyostylus* spp. ที่ถูกเลื่อนจากบัญชี 3 ขึ้นมาบัญชี 2. การคุ้มครองสายพันธุ์พะยูนทั้งหมดรวมทั้ง *Dalbergia nigra* ในบัญชีที่ 1 และสายพันธุ์มาลาไกด์การ์ ในบัญชีที่ 3

รูปข้างล่าง :

ไม้พะยูนที่กองรวมกันที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

กรณีการลักลอบค้าไม้พะยูนผิดกฎหมายรายใหญ่ ในประเทศไทย (ปี 2550 – 2555)

มกราคม 2555 : กรมสอบสวนคดีพิเศษยึดไม้พะยูน 193 ท่อน มูลค่า 630,000 เหรียญสหรัฐฯ

กันยายน-พฤศจิกายน 2554 : ผู้ลักลอบตัดไม้ขาวกับชูซา 14 คนถูกยิงเสียชีวิตระหว่างการปฏิบัติการกวาดล้างของเจ้าหน้าที่ในเดือนพฤศจิกายน ขณะที่ตำรวจไทย 12 นาย ถูกกล่าวหาว่าพัวพันกับการลักลอบตัดไม้ในเดือนกันยายน

กรกฎาคม 2554 : ศาลทหารแพลงเมืองชายฝั่งไม้พะยูน 1,800 ท่อน มูลค่า 409,000 เหรียญสหรัฐฯ ปลดปล่อยคืนเกาะฮ่องกง

พฤษภาคม 2554 : ไม้พะยูนกว่า 1,100 ท่อน ถูกตรวจยึดที่จังหวัดเชียงราย

สิงหาคม 2553 : ศาลทหารจังหวัดชายฝั่งไม้พะยูน 500 ท่อน หากส่งไปจีนจะมูลค่า 1.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

กันยายน 2552 : ไม้พะยูน 400 ท่อน จากแพลงเมืองฝั่งถูกยึดได้ที่จังหวัดสุรินทร์ ขณะที่ผู้ประกอบการจำเมืองไปฝั่งเกาะฮ่องกง

ธันวาคม 2551 : ไม้พะยูนมูลค่า 110,000 เหรียญสหรัฐฯ ที่มีปลายทางคือเกาะฮ่องกง ถูกตรวจยึดได้ที่ท่าเรือแหลมฉบัง

สิงหาคม 2551 : ศาลทหารร่วมกับกรมป่าไม้ยึดไม้พะยูน 113,600 ท่อน จากท่าเรือต่างๆ ทั่วประเทศ

มกราคม 2550 : ไม้พะยูนกว่า 50,000 ท่อนถูกยึด และนิผู้ถูกจับกุม 527 ราย จากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

“มาตรการที่แข็งแกร่งและเป็น
ท่าทีที่ทำได้เร็วที่สุดคือการขอ
ให้พันธมิตรไม้พะยูนที่สำคัญขึ้น
สู่บัญชีไชเตสเพื่อเป็นการ
ปกป้องสินค้าที่เหลืออยู่”

© EIA

รูปข้างบน :
ชายคนหนึ่งขี่มอเตอร์ไซด์บรรทุกไม้พะยูนในจังหวัดน่านซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่เพียง 100 คน
โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนจีนและชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ไม้พะยูนเหล่านี้จะถูกส่งไปขาย
แก่ร้านค้าในกรุงเทพฯ

ไม้พะยูนไทยกับไชเตส

ไม้ที่ประมุขไชเตส ระดับผู้เชี่ยวชาญในภูมิภาคเอเชีย
ครั้งที่ 8 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 ประเทศไทยได้ขึ้น
ชื่อเสนออย่างเป็นทางการให้ไม้พะยูนได้รับการคุ้มครอง
จากไชเตส อย่างไรก็ตามการและกับชุกชาติได้ปฏิเสธข้อเสนอ
ดังกล่าว โดยอ้างว่าไทยยังไม่ประสบความสำเร็จในการ
ชี้แจงเรื่องการขอขึ้นบัญชี และการขึ้นบัญชีดังกล่าว
จะส่งผลกระทบต่อการค้าไม้ในภูมิภาค

โดยในบัญชี 3 จะทำการพิสูจน์ว่าสายพันธุ์ไม้เป็นสายพันธุ์
ท้องถิ่นของผู้ขึ้นคำร้องหรือไม่ การพิจารณาการควบคุมของ
ประเทศอื่นๆ คือการวิจัยประโยชน์ และการค้า
มีความเหมาะสมเพียงพอรึหรือไม่ ประเทศอื่นๆ ต้องการ
ความช่วยเหลือจากประเทศอื่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการควบคุมการค้าไม้ที่ผิดกฎหมายหรือไม่

ย้อนกลับไปในปี 2541 การประเมินหลักเกณฑ์ใหม่
ของไชเตสในการขึ้นบัญชีรวมไม้ที่นำเข้ามาโดย
ประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า การบรรจุไม้พะยูนไทย
และทง่า ขึ้นบัญชี 2 นั้นได้รับการอธิบายว่า
เพราะการนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าระหว่าง
ประเทศนั้น “สำคัญกว่าการรักษา มันเอาไว้ให้ยั่งยืน”

ตลอดเวลา 12 ปี การค้าไม้พะยูน “อย่างยั่งยืน”
ในภูมิภาคผู้นำใจสูงเหมือนจะเป็นนิทานสำหรับเด็กเล็ก
มาดาม่า ในเดือนเมษายน 2554 เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนของ
EIA ได้พบกับกษัตริย์ค้าไม้พะยูนรายใหญ่ของจีน ซึ่งบอกว่า
“พวกเรานี้ไม่มีอนาคตแล้ว เหลือเวลาไม่เกินกว่า 5 ปี
สำหรับการค้า”

บทสรุป และก้าวต่อไปสำหรับประเทศไทย

ในการเผชิญหน้ากับการลักลอบตัดและค้าไม้พะยูน
เพื่อตอบสนองต่ออุปสงค์ของโลก ประเทศไทยจำเป็นต้อง
อย่างเร่งด่วนที่จะต้องปฏิบัติตามไชเตส ในการคุ้มครอง
สายพันธุ์พืชของไม้พะยูน ซึ่งถือเป็นวิธีที่ดีที่สุด ในเวลานี้
ไทยสามารถจะออกมาตรการเสริมในการควบคุมภายใน
ประเทศ ขณะเดียวกันก็ต้องแสวงหาความร่วมมือ
กับเพื่อนบ้านในการสร้างกลไกในการควบคุมลักษณะ
เดียวกัน

แม้ว่าเกี่ยวกับชุกชาติจะปฏิเสธข้อเสนอของไทยเมื่อปี 2551
ที่จะคุ้มครองไม้พะยูนผ่านไชเตส แต่ทางการไทยควรจะ
กลับมารีเริ่มการขึ้นบัญชีรวมไม้ที่นำเข้ามา
ในการวิจัยการส่งออกการค้า ความกระจ่างและ
ความเข้มแข็งในการกำกับดูแลการค้าไม้พะยูนในภูมิภาค
ผ่านอนุสัญญาไชเตส

และการวิจัยดังกล่าวควรจะมีเปิดผลให้ไม้พะยูนสายพันธุ์
ต่างๆ ในภูมิภาคผู้นำใจได้รับการบรรจุเข้าบัญชี 2
ระหว่างการประชุม COP ครั้งที่ 16 ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ
ในเดือนมีนาคม 2556

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงที่ชัดเจนในการ
คุ้มครองป่าไม้พะยูนในปี 2555 ประเทศไทยจะต้องนำ
ไม้พะยูนขึ้นบัญชี 3 ของไชเตส โดยไม่ให้ใช้โควตาสำหรับ
ส่งออก ซึ่งถือเป็นสิทธิและการพาณิชย์ของไทย
ซึ่งสายพันธุ์ที่ควรจะถูกบรรจุในบัญชีดังกล่าวควรจะ
ครอบคลุมพะยูนไทย (Dactyloctenium aegyptium)
และพะยูนทง่า (Dactyloctenium aegyptium) ซึ่งส่วนนี้
เจ้าหลักเกณฑ์การขึ้นบัญชี 2 และ 3

ความร่วมมือระดับนานาชาติในการต่อสู้กับอาชญากรรม
ความรุนแรงและปัญหาการทุจริต ในวงการค้าไม้พะยูน
ซึ่งทำลายพื้นที่ป่าของไทยและต่างประเทศในแง่ผู้นำใจ
จึงเป็นความจำเป็นสำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน

ประกาศ

เอกสารนี้ตีพิมพ์เพื่อการสนับสนุนทางการเงินของสหภาพยุโรป
โดยเปิดกว้าง ว่าเป็นความรับผิดชอบของ EIA แต่เพียงผู้เดียว
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสหภาพยุโรป

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของ UKaid
ภายใต้การสนับสนุนระหว่างประเทศ (Department for
International Development) อย่างไรก็ตามความรับผิดชอบต่างๆ
ในคดีนี้ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับนโยบายอย่างเป็นทางการของ
สหภาพยุโรป

กรกฎาคม 2555

ENVIRONMENTAL INVESTIGATION AGENCY (EIA)
62/63 Upper Street
London N1 0NY, UK
Tel: +44 (0) 20 7354 7960
Fax: +44 (0) 20 7354 7961
email: ukinfo@eia-international.org
www.eia-international.org

EIA US
www.eia-a-global.org